

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1798/2018
14.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Бранко Чичовачки, адвокат из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., ..., коју заступа пуномоћник Анкица Мишков, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 - 1/18 од 09.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 - 1/18 од 09.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 282/16 од 26.09.2017. године, одређено је да ће самостално родитељско право у односу на млт. ВВ, рођеног ... године вршити тужилац као његов отац и да ће пребивалиште детета бити на адреси пребивалишта оца. Обавезана је тужена да доприноси издржавању млт. ВВ у новчаном износу од 110 евра месечно почев од 01.06.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови до сваког 10-тог у месецу за текући месец. Одбијен је део тужбеног захтева којим је тражено да суд обавезе тужену да доприноси издржавање млт. ВВ у новчаном износу од 50 евра месечно почев од дана подношења тужбе до 01.06.2016. године. Одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да суд одреди да самостално родитељско право у односу на млт. ВВ врши тужена као мајка. Уређен је начин одржавања личних односа између млт. ВВ и мајке на начин ближе описан у изреци. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 - 1/18 од 09.01.2018. године, жалбу тужене-противтужиље одбио и пресуду Основног суда у Сомбору П2 282/16 од 26.09.2017. године у делу којим је усвојен тужбени а одбијен противтужбени захтев и одлучено о трошковима поступка потврдио. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена-противтужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су биле у ванбрачној заједници од 2007. до маја 2014. године када се тужена ради запослења преселила у У тој заједници рођено је једно заједничко дете млт. ВВ ... године. Са парничним странкама је од почетка заједничког живота живео и малолетни син тужене из претходног брака. Од престанка заједнице живота оба детета наставила су да живе у домаћинству са тужиоцем, све док се старији син тужене није преселио крајем 2016. године код свог оца. Малолетни ВВ је ученик ... разреда основне школе. Његове потребе адекватно су задовољене у домаћинству оца, дете је уредног развоја у складу са узрастом, добро је социјално адаптиран. Емотивно је привржен обома родитеља, као и старијем брату. У односу на оца је изградио осећај сигурности и стабилности због чега манифестује жељу да настави са њим да живи а да са мајком одржава породичне односе. Његове месечне потребе су уобичајене за дете тог узраста и износе око 26.000,00 динара. Оба родитеља су добрих родитељских компетенција. Тужилац препознаје дететове потребе, подржава и подстиче његов развој. Помоћ у старању о детету му пружа сестра. Дужи низ година је био запослен али је претходних неколико година без сталог запослења и приходе остварује повременим и сезонским радним ангажовањем. Стамбено је ситуиран. Тужена живи у ..., Стално је запослена и месечно заради 1.050 евра. Обавезна је да плаћа издржавање за старије дете 110 евра месечно. Доприносила је издржавању млт. ВВ до јуна 2016. године. Из налаза и стручног мишљења органа старатељства према месту пребивалишта детета и тужиоца односно тужене, произилази да су оба родитеља исказала заинтересованост да врше родитељско право, оба су добрих родитељских компетенција, а млт. ВВ емотивно је блискији оцу са којим живи у континуитету од престанка заједнице живота родитеља. Значајан чинилац је и то што се тужена преселила у другу државу што би значило период прилагођавања детета новом просторном, социјалном и културном окружењу. Таква промена не би била у интересу детета што произилази из извештаја Центра за социјални рад према коме је у интересу млт. ВВ да настави животну организацију у домаћинству оца с обзиром на досадашњи успешан и стабилан развој у том домаћинству.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужиоцу доделили самостално вршење родитељског права над заједничким малолетним дететом парничних странака, а тужену обавезали на издржавање и уредили начин одржавања личних односа малолетног детета и тужене.

Нису основани ревизијски наводи којима се побија одлука о самосталном вршењу родитељског права.

Приликом доношења одлуке о томе ко ће самостално вршити родитељско право у обзир се узима најбољи интерес детета (члан 6. Породичног закона). По мишљењу Центра за социјални рад, који су нижестепени судови у потпуности прихватили као стручан и објективан, у најбољем интересу млт. ВВ је да настави животну организацију у домаћинству оца с обзиром на досадашњи успешан и стабилан развој у том домаћинству. Један од значајних чинилаца када је реч о поверавању детета једном од родитеља је и то што се тужена преселила у другу државу а што би значило период прилагођавања детета новом просторном, социјалном и културном окружењу.

Ревизијско истицање тужене у којем указује на предности боравка детета у њеном домаћинству у ..., њену стабилнију материјалну и организациону позицију, у односу на оца детета, није од утицаја на другачије пресуђење, имајући у виду да је интерес који се односи на емотивну стабилност и сигурност детета претежнији у односу на материјалну страну једног од родитеља, а тај интерес биће боље задовољен у домаћинству оца. У погледу навода ревизије да малолетни син парничних странака у току поступка није саслушан на околност да ли жели да живи са оцем, по оцени Врховног касационог суда, исти нису од утицаја на другачије пресуђење, јер није постојала обавеза да се малолетно дете парничних странака изјасни у смислу члана 65. Породичног закона на те околности (да ли жели да живи у домаћинству са оцем) из разлога што ни у моменту подношења тужбе а ни до правноснажног окончања поступка, дете није навршило десет година живота. Судови су на основу свих изведених доказа, налаза и мишљења вештака као и Центра за социјални рад, ценећи узраст малолетног детета, те имајући у виду да је тужилац родитељ који је подобан за вршење родитељског права, правилно пресудили када су дете парничних странака поверили на самостално вршење родитељског права оцу.

Правилно су процењене и месечне потребе детета и тужена обавезана да доприноси њиховом издржавању на основу члана 160. – 164. Породичног закона, а начин одржавања личних односа одређен је у складу са датим извештајем Центра за социјални рад и мишљењем водитеља случаја.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић